

Після тривалої важкої хвороби пішов з життя відомий український психолог, член-кореспондент НАПН України, доктор психологічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідувач лабораторії психології особистості імені П.Р. Чамати Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України

МИРОСЛАВ ЙОСИПОВИЧ БОРИШЕВСЬКИЙ

Мирослав Йосипович народився 28 липня 1934 року в с. Пуків Рогатинського району Івано-Франківської області. У 1952 році вступив до Львівського університету імені Івана Франка на відділення логіки та психології, після закінчення якого до 1962 року працював учителем у середній школі та 1 рік викладачем психології у Самбірському педучилищі. З 1962 по 1965 рік М.Й. Боришевський навчався в аспірантурі НДІ психології УРСР. У 1966 захистив кандидатську дисертацію на тему «Психологічні умови виховання самоконтролю поведінки в учнів підліткового віку», а в 1992 – докторську дисертацію «Розвиток саморегуляції поведінки школярів». У 1973 році М.Й. Боришевський очолив лабораторію психології виховання

Інституту психології імені Г.С. Костюка, яка згодом була перейменована на лабораторію психології особистості імені П.Р. Чамати.

Знаний фахівець у галузі психології самосвідомості особистості, М.Й. Боришевський є засновником нового наукового напрямку – психології самоактивності та суб'єктного становлення особистості як саморегульованої соціально-психологічної системи. За його керівництва розроблено та впроваджено у практику роботи шкіл систему морального та громадянського виховання і самовиховання особистості.

М.Й. Боришевський є автором і співавтором понад 350 наукових та науково-популярних праць, основними з яких є: «Виховання самоконтролю у поведінці учнів початкових класів» (1980), «Самосвідомість підлітка» (нім. мовою, 1981), «Сім'я ростить громадянина» (1982), «Розвиток саморегуляції поведінки школярів» (1992), «Психологія самоактивності учнів у виховному процесі» (1999), «Національна самосвідомість у громадянському становленні особистості» (2000), «Саморегуляція оцінної діяльності вчителя як вид психічної активності» (2001), «Психологічні закономірності розвитку громадянської свідомості та самосвідомості особистості» (2001), «Психологічні закономірності розвитку громадянської спрямованості особистості» (2006), «Дорога до себе: від основ суб'єктності до вершин духовності» (2010), «Особистість у вимірах самосвідомості» (2012). Він володів німецькою, англійською, польською, чеською та латинською мовами.

Плідною була і педагогічна робота М.Й. Боришевського. Він підготував понад 50 фахівців вищої кваліфікації з проблем самосвідомості, саморегуляції, громадянського розвитку особистості, її духовного становлення, з-поміж яких – 5 докторів психологічних наук, інші – кандидати наук.

М.Й. Боришевський був членом редакційних рад і колегій низки провідних психологічних наукових видань України, у тому числі й редакційної ради журналу «Психологія і особистість».

Наукова принциповість і вимогливість як вченого у Мирослава Йосиповича Боришевського поєднувалася з людяністю, добротою і чуйністю. Сумуємо у зв'язку зі втратою одного з яскравих лідерів вітчизняної психології й виражаємо глибокі співчуття рідним та близьким професора Боришевського. Нам бракуватиме глибини, розважливості й мудрості Мирослава Йосиповича, та з нами завжди залишаться його ідеї, його наукові праці і наша світла пам'ять.

*Редакційна рада та колегія журналу
«Психологія і особистість»*